

Няхай ЖЫВЕ 39-я гадавіна КАСТРЫЧНІКА!

Рабочнікі навукова-
даследчых установ і
вышэйшых навучаль-
ных установ! Творча
развівайце совецкую
навуку, паліашайце
падрыхтоўку спецыя-
лістаў, павышайце
роль навукі ў тэхні-
чным прагрэсе нашай
краіны!

З закліку ЦК КПСС
да 39-й гадавіны Вялі-
кай Каstryчніцкай Со-
ціялістычнай рэволю-
цыі.

Орган парткома, рэктарата, камітета ЛКСМБ, прафкома і мясцома
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 30 (272)

Аўторак, 6 лістапада 1956 года

Цена 20 кап.

Пролетарый ўсіх краін, единайцеся!

Юнакі і дзяўчыны,
наша славная совет-
ская моладзь! Больш
актыўна удзельничай-
це у гаспадарчым і
культурным будаўні-
цтве! Выучвайце да-
сягненні перадавой на-
вукі і тэхнікі, агало-
вайце ведамы прымы-
ловай і сельскагаспо-
дарчай вытворчасці!

З закліку ЦК КПСС
да 39-й гадавіны Вялі-
кай Каstryчніцкай Со-
ціялістычнай рэволю-
цыі.

ПЕРАМОЖНЫ КАСТРЫЧНІК

Заўтра ўбесці совецкі народ ад-
значае 39-ю гадавіну Вялікай
Каstryчніцкай рэволюцыі. Па-
добраны традыцыі ў нас павялося,
што свята Каstryчніка мы суст-
ракаем канкрэтнымі працуўні-
мі спрэвамі. Справады, што можа
быць больш пансэнсім, як па-
даваць сваю Радзіму, калектыву,
у якім працуеш, сваім сбірою но-
вымі дасягненнямі!

39-я гадавіна Вялікага Каstryчні-
ка адзначаецца ў абстаноўцы
вялікага патрнічнага і працо-
нага ўзду. Гэты год характа-
рызуецца змяннайшай падзеяй,
якой з'яўлюецца XX з'езд Комуні-
стычнай партыі Савецкага Саюза.
Натхнёны велічымі планамі па-
будовы комунизма, совецкія лю-
дзі ў гэты дні працуюць у пад-
веснай энергіі. Рабочыя, кал-
гаснікі, совецкая інтелігенцыя
свайгі адданай працай яшчэ і
яшчэ раз паказваюць, што яны
гатовыя выканываць любое задание
партыі на карысць любімай Ра-
дзімы.

Разам з усім совецкім народам
значнымі поспехамі сустракае
39-ю гадавіну Каstryчніка і
шматлікі калектывы ўніверсітэта.
Усенароднае свята нашы вучоны
адзначаюцца новымі зদыктамі ў
навуку. У грандыёзных дасягне-
ніях нашай совецкай навукі нема-
ўляў і калектывы нашага ўні-
версітэта.

Але абавязак нашых вучоных і
надалей творча развіваць совец-
скую навуку, пастаянна паліашаць
падрыхтоўку спецыялістаў, павы-
шыць ролю навукі ў тэхнічных
прагрэсах нашай краіны. Навуковы
калектыв ўніверсітэту працуе над
вырашэннем гэтых задач. Вучоны
усіх кафедр, ажыццяўляючы ра-
зышні XX з'езда КПСС, карэнным
чынам перарабаўвалі сваю работу,
накіравалі я на практичнае вы-
рашэнне народнагаспадарчых
праблем. З кожнымі днём мацнее
са дружнінаць з вытворчасцю.

Значнымі дасягненнямі сустра-
кае свята наші славны студэнці
калектывы. У адказ на клопаты

партыі аб моладзі, юнакі і дзя-
чаткі прыкладаюць се свае на-
маганні на авалоданне перадавой
совецкай навукой. Партыя і на-
род патрабуюць ад моладзі вы-
вучаць дасягненні передавой на-
вукі і тэхнікі, авадоўваць ведамы
прамысловы і сельскагаспадар-
чай вытворчасці, быць стойкімі
вучаніем у барабце за перамогу
вялікай справы комунизма у на-
шай краіне. Мы упэўнены, што моладь з гонарам выканы-
га гэтых задачаў.

Вялікія здабыткі калектыва ўні-
версітэта за 35 год свайго існа-
вания. Аднак інтарэсы совецкага
народа патрабуюць яшчэ вышэй-
шага узроўню вучэбнай і выхва-
лаўчай работы, з тым, каб вы-
пуксцімі ўніверсітэтом спецыя-
лісты быць усебакова разыгрыты,
працалобійнымі грамадзянамі со-
ціялістычнага грамадства, акты-
ўнымі будаўнікамі комунизму. Да
гэтага закіпака нас партыя.

Совецкая дзяржава нарадзілася
словам: мір. Што дарагі жо-
бах бысь, для кожнага сумленна-
чага чалавека, чым мір і шчасце?
39 год наша краіна стаіць на вар-
це мірнай стваральнай працы уся-
го чалавечства.

Сёня ўсё прагрэсіунае чалаве-
цтва накірувае свае погляды

туды, дзе заакіянскія банды
развізвалі новае краінапрапады-
«Руки преч ад Егінт!»—заяўля-
юць людзі розных краін свету і
машеркуюць, усе тыя, каму дарэя-
мі і шчасце на зямлі, тыя, хто не
забыў жудацця мінуйнай вайны.

І яны абароняюць, адстаяць мір!
39-я гадавіна Вялікага Каstry-
чніка—радаснае свята працу-
ных нашай краіны. Амаль чатыры
дзесяцігодзінь людзі шостай часткі
свету з'яўляюцца гаспадарамі
свайго лесу, змагаючыя за светлае
будучасце ўсіх народу. Сёня кож-
наму хоціцца далаўчыцца да го-
ласу мільёнau.

Пад сцягам марксізма-лени-
зізма, пад кіраўніцтвам Комуні-
стычнай партыі—уперад, да пе-
рамогі комунизму!

Са святам, дарагія сябры!

Шчыра віншую прафесарска-выкладчыцкі склад, студэн-
тав і ўсіх работнікаў БДУ ім. В. І. Леніна з усенароднымі
святам—39-й гадавінай Вялікай Каstryчніцкай Соціялі-
стичнай рэволюцыі!

Жадам Вам, дарагія сябры, вялікага чалавечага счасця,
здароўя і выдатных поспехаў у вашай высокароднай працы
на карысць нашай перадавой совецкай навукі, на карысць
народа!

Уладзімір УЛАДАМІРСКІ,
народны артыст Савецкага Саюза

**

Комсамольцы і моладь Камышынскага раёна віншуюць
студэнцікі калектывы Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта
з 39-й гадавінай Вялікага Каstryчніка і жадаюць пленных
поспехаў у працы, вучобе і маладым квітнечкамі жыцці.

У час уборкі ураджаюць студэнты ўніверсітэтаў аказали нам
вялікую дамаготу. І у тым, што наша рэйх займае адно з
першых месцаў у Савеце па ўборках і здачы хлеба дзяржаве, і
узнагароджан Чырвоным сцягам ЦК КПСС і Совета Міністэрства
Каз. ССР яміяла заслугу комсамольцаў ўніверсітэта. На-
ша республіка цалкам, Кустайнская вобласць, у тым ліку і
наш раён з'яўляюцца ўдзельнікамі УСГВ.

Зарэз моладзь нашага раёна праводзіц падрыхтоўчыя ра-
боты пад ураджай будучага года, вывозім хлеб, які мы зби-
ралі разам з Вамі. Мы упэўнены, што і будучы
ураджай будучага года, вывозім хлеб, які мы збирава-
рам разам з Вамі. Мы упэўнены, што і будучы ураджай
мы будзем збіраць з Вашымі дружнымі калектывамі. Чакаем
Вас у будучым годзе.

Да хуткай сустречы! Будзьце здаровы і шчаслівы!

Камышанскі раёны камітэт комсамола.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

Аб узнагароджанні Ганаровай Граматай і Граматай
Вярхоўнага Совета Беларускай ССР работ-
нікамі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя
В. І. Леніна.

У сувязі з 35-гаддзем з дня адкрыція Белару-
скага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна
узнагародзіць:

Ганаровай Граматай Вярхоўнага Совета
Беларускай ССР

1. ВІНБЕРГА Георгія Георгіевіча—загадчыка
кафедры арганічнай хіміі.

2. СЕРЖАНІНА Івана Нікалаевіча—загадчыка
кафедры залогі.

3. СТАРАВОЙТАВА Васілія Іванавіча—старшага
вилькладчыка кафедры гісторыі філасофіі і
логікі.

4. ЦІТОКА Антона Канстанцінавіча—дэка-
на землячнай факультэта, дацента кафедры гі-
сторыі КПСС.

5. ЛУШЧЫЦКАГА Івана Нікалаевіча—загадчыка
кафедры гісторыі філасофіі і логікі.

6. МАЛЫШАВА Андрэя Якулевіча—пра-
ектара па вучэбнай работе.

7. АСІПЕНКА Фаму Георгіевіча—загадчыка
кафедры арганічнай хіміі.

8. СЕРЖАНІНА Івана Нікалаевіча—загадчыка
кафедры залогі.

9. СТАРАВОЙТАВА Васілія Іванавіча—старшага
вилькладчыка кафедры гісторыі філасофіі і
логікі.

10. ЦІШЧАНКА Івана Грыгор'евіча—дэка-
на хімічнага факультэта, дацента кафедры аргані-
чнай хіміі.

11. ШАПЯЛЕВІЧА Констанціна Іванавіча—
вилькладчыка беларускай мовы.

Граматай Вярхоўнага Совета
Беларускай ССР.

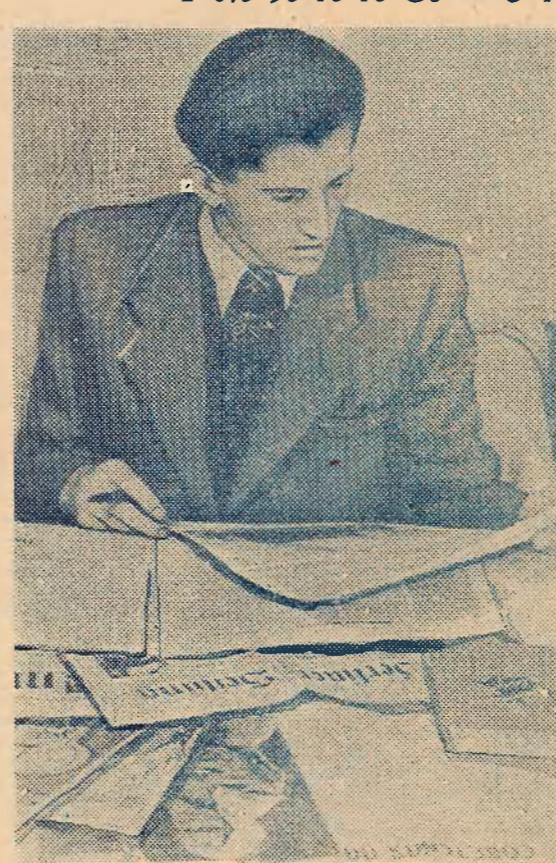
1. КЛЮЙКО Ніну Браніславаўну—метадыста
завочнага факультэта.

2. ЦІТОКА Антона Канстанцінавіча—старшага
лабаранта кафедры сістэматыкі раслін.

3. ТКАЧАВА Сцяпана Прахаравіча—камандан-
та студэнцкага інтарната.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага
Совета БССР В. КАЗЛОУ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага
Совета БССР Д. ЛУКАШЭВІЧ.

ВЕЧАР, ПРЫСВЕЧАНЫ КАСТРЫЧНІКУ

4 лістапада на актавай зале ін-
ститута народнай гаспадаркі імя
В. Кубышава адбылася ўнівер-
сітэцкі вечар, прысвечаны 39-й гад-
дзе Вялікага Каstryчніка.

Традыцыйны вечар адкрыту пра-
ектару па наўуковай работе Г. А.
Павельцу. Ен павіннаваць прысут-
стваваць на ўпраўленні ўніверсітэта.

Затым з дакладам аб 39-й гад-
дзе Вялікай Каstryчніцкай со-
ціялістычнай рэволюцыі выступі-
ў доктар філалагічных наўук, пра-
фесар М. Г. Ларчанка.

У заключэнні быў дан канцэрт
мастакаў самадзеянасці студэн-
таў БДУ.

В. АДЛІГА.

— Вацлаў! Мне не зусум зразумець адно пы-
танне. Дапаможы мне.

Высокі хлопец з гладка
прычесанымі назад ва-
ласамі адзінавацца ад
кінгі, якія ліжыць перед
ім, і глядзіць на тавары-
ша. Ян блакітных вочы
глядзіць адкрыты і вет-
ліва.

— Сядай, — гаворыць
ён.—Давай разбірэмсі
разам.—і Вацлаў Машке-
віч, які заўсёды дапама-
гае таварышу.

За весь час вучобы ва-
ніверсітэце никто не
можа прыпомніць выпад-
ку, каб Вацлаў адмові-
каму-небудзь у дапамозе.
Ен і таварышы дапама-
гае і вялікую грамадскую
работу выконаваць і сам
пастаянна займаецца...

— Калі ты ласкава
рэбіць ўсё?—пытаюцца
у яго студэнты.

Вацлаў усміхаецца і
адказвае:

— Галоуне—берагты
час. Траба яго так выка-
растоўваць, каб ніводна
мінус не прападала да-
рэмана.

С. ВІТКА.

НА ЗДЫМКУ: В. Ма-
шкевіч.

Фото

ДОБРАЯ СЛАВА

— Мне асабліва запомніуся першы верасніёны ранок 1952 года. Неняк сумна было адчуюць сябе самамі старэйшым сірод і першакурску, з якімі праdstаяла разам жыць і вучыцца. Мне ужо давялося прайсы да таго часу даволі складаны жыщёвы шлях: сем салдакіх год і два гады працы у органах юстицы. І толькі пасля гэтага я атрымала ў вячэр-

нія школе атстас сталасці, хоць сталасці прыішла многа раней. Аб усім гэтым успамінае зарас выпускнік аддзялення фізікі, імянны стыгендант Іван Зяцькоў. Гэтак сама, як тады, на першым курсе, ён трохі смуткую. Звыхся Іван за пяць год са студэнткамі жыццём, а хутка з ім траба расставацца. Але праdstаячая праца паддае бадзёрасці, ды і памяць ва-

універсітэце пакідае аб сабе Зяцькоў нядрэнную. Гэта таксама разганне сум, бо кажуць, што і расставанні лягні, калі ведаеш, што цібіе заусёлы добрым словам успамінаша будуть.

Яго ведаюць як чулага, клапатливага таварыша, які гатуе у любой справе прыісы на дапамогу. Партынай арганізацыя аказала яму вялікое давер'е. Ішэ будучы студэнтам III курса Іван Зяцькоў бы абрыны сакратаром партынага бірою факультета. Акрамя гэтага ён выконаваў многа іншых грамадскіх даручэніў. Аднак, яні глядзеяў на гэта, Іван з'яўляеца выдатнікам вучобы і вядзе широкую наўакова-даследчую работу.

Пачынаючы з другога курса ён з запалам працуе у лабараторыі спектральнага аналізу. На чашвертым курсе Іван Зяцькоў вызначыў хімічны састаў уранілавых солей, пад кірунніцтвам асістэнта Л. Вадольдзіка расшыфраваў методы ломінісценцнага аналізу солі, прынесеныя прафесарам А. Н. Сечанка.

Зраза выпускнік заканчвае апошнюю паддзяточную работу да сваёй дыпломнай. Вырашаны праблему вывучэння спектру паглынання раствору уранілавых солей при нізкіх температурах, выпускнік тым самым вырашыў частку комплекснай наўаковай тэмы кафедры спектральнага аналізу.

На ЗДІМКУ: І. Зяцькоў у лабараторыі.

Г. ІВАНОВА.

,,Далёкаму, але блізкаму сябру“

У вестыбюле бібліоруса калія паштовых скрыні многа студэнтаў. Кожнаму іншпірата атрымлівае пісмо. Але-ж не ўсякаму выпадае таке шчасце. А вось Генадзію Бураукіну, студэнту III курса аддзялення журналістыкі, сёня пашанічавала, як никому. Ен атрымаў пісмо ад свайго далёкага сіноў Юрыя Марвана, студента філалагічнага факультэта Пражскага ўніверсітэта.

«Дарагі Геня!—пісай Юра,—дзякую табе за пісмо. Я зноў яго чытаў з вялікай цікавасці і радасю. Як прыгожа ти пішашь аб сваіх Радзіме. Ваша беларуская мова стала для мене яшчэ большій дзярагой. Яская яна музычная—сапрэды мова паэт. Шкада толькі, што я ведаю, яе яшчэ так мала і не могу цалкам адзінаваць за твай дугае пісмо, бо пісаны па-беларуску мне яшчэ не так легка».

Генадзію Бураукіну расказвае Юру ў сваіх пісмехах жыцці студэнтаў нашага ўніверсітэта. Такая сяброўская перапіска дзеяла многа карыснага. Ге-

ня, напрыклад, раней не ведаў, што ў Чхачаславакіі вельмі любіць у сістэма візуальнай бібліятэкі. Толькі у Празе з апошнім час алдрыкты два специяльныя магазіны «Совецкай кнігі». Значнае месца ў іх адведзена творам беларускіх пісьменнікаў.

Генадзію Бураукіну акуратна выконала просьбы чашскага студэнта. Нідаўна ён паслаў яму некалькі твораў Якуба Коласа, зборнікі вершоў Пімена Панчанкі, книжку апавядання Іянкі Брылай і «Граматыку беларускай мовы». Не застаўся ў дагу і Юра. Некалькі дзён назад Геня атрымала з Чхачаславакіі «Рэпартаж з пітлей на шыні» Юліуса Фунчыка, зборнік вершаў Волькера і Завады на чашской мове.

А як прымна атрымала фатакартку ад чашскага студэнта ды яшчэ з таім надпісам: «Далёкаму, але блізкаму сябру». Застаца ў дагу тут ніяк не магчыма.

Многа пісмёў з розных краін і манеркоў атрымлівае студэнт 2-га курса філалагічнага

У жыцці заўседы ёсьць месца подзвігу

(Нарыс)

Стаяу цудоуны дзень чэрвяна...

У адным з пакояў інтэрната па вуліцы Няміга спрачалаі студэнты II курса гісторычнага факультета. Пачалося з таго, што Іван Сяргеев, падрхтаваўшыся да апошняга экзамена сесіі, узяў з полкі, дзе стаяла мастакія літаратуры, томік у сінім пераліце і прыўёў з ім на ложак. Іван чытаў заўсёды ціха, пра сябе, як кажуць, толькі скazy ў ці цэляні абазы, якія асабліва падабаўся яму, любіў паутарыць так, каб пачуць (а пачуўшы) і абмеркаваць, вядомае усе, хто знаходзіўся ў пакой. І цяпер, прачтагаўши некалькі лістоў, Іван палажыў книгу побач і задумна сістары: «У жыцці заўседы ёсьць месца подзвігу».

— Заўсёды, гаворыш? — аднаўкурснік Альберт Котаў адваруваўся ад стала, за якім штоўся пісай. — А я лічу, што спараднія подзвігі робяцца ў асобных абстанінах, ну, скажам, у вяенны час.

А працоуны подзвіги тысяч

мільёнаў наших людзей ціпер,

хіба-ж гэта не спараднія подзвігі? — Іван аж ускочыў з ложкі.

— Ну, ведаеш, так то яно так, ды толькі...

Спрачка працягвалася і хто ведае, чым скончылася бія, але ізвары з шумам адынчыліся, і у пакой паказаўшы Жан Стасенка.

— Я за вами, хлопцы,—сказаў ён.—Ва ўніверсітэце сёня мітынг, прысвечаны ўзделу студэнтаў у борбі з ураджай на цалінных землях Казахстана.

...Пасля мітынгу сакратар комісамольскай арганізацыі другога курса гістрафіка Іван Сяргеев выйшаў з комісамольцамі курса ў венцы, што вырашыў ехані ў Казахстан. Разам з іншымі заўсімі на шахце Браніслава Загорскі. «Але-ж у Браніслава слаба здароу»,—загарвалі тады аднаўкурснікі, асабліва дзяўчыны, і начальнікі гістрафіка.

наогул слаба здароу»,—загарвалі тады аднаўкурснікі, асабліва дзяўчыны, і начальнікі гістрафіка.

Адночны вечарам у сёмай брыгадзе, куды пераехаў другакурснік гістрафіка і студэнты гэтага-ж

куды — небудзь у дом адпачынку, набрацца новых сіл...

— Таварышы, я візышы ізвёўда: еду ў бірацьца з ураджай, — сказаў у адказ Браніславу і, прапавешы акуліры, дадаў:

— Рагумеесе, не могу не быць там, куды падзеі сама лепіша, самая перадавая моладзь нашай краіны.

...І вось пасёлак, соўгас імёна Фрунзэ. Нове жыццё пачаўся.

АДНОЧНЫ ВЕЧАРАМ...

Перад уборкай студэнты ўніверсітэта раз'ехаўся з цэнтральнай сідзібы на дзвеяці брыгадах соўгаса. Частка пахала да памагача, соўгас імёна Горкага.

І тут, калі толькі што раз'ѣхаліся, засім я не толькі пішанца, кавыль выгарала. Вось у такіх умовах патрэбна было рыхтаваць сілі на новы ураджай. На сёніншнім, калі можна так назваць, — засім яўса брыгадэй, — комісамольскія кастры прысутнічаюць комісамольцы Іван Карпенка і Аляшо Касаглядзенка.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгады.

Яні працаваў да засім кілометр, ад брыгады і ўчастнікаў адрасуў ад брыгад

УКЛАД ВУЧОНЫХ УНІВЕРСІТЭТА Ў АГУЛЬНА НАРОДНУЮ СПРАВУ

...Улоу рыбы у сажалках рыбной гаспадаркі «Альбас» павялчы, чыз 2-3 разы. Гэта—вінк прымянення азота-фосфорных хімікалаў, якія рацей у сажалкавай гаспадарцы не прымяняюцца. Эфектынасць гэтага мерапрыемства даказана вучонымі нашага ўніверсітэта—кафедрай заалогі (загадыкі) кафедры прафесар Г. Г. Вінберг і кафедры фізіолагі (загадыкі) прафесар Т. Н. Годску.

...На скурозадзе «Большвік» павялчылася прадукцыянасць працы: замініць пракаўную ручную аперацыю ў апраоціце скруны хімічнай рэакцыяй прапанаваю прафесар нашага ўніверсітэта Ф. Г. Аспіненка (кафедра арганічнай хімії).

...Калектыў наўкуковых работнікаў кафедрау агульной фізиکі і электрафізиکі аспірантаў і студэнтаў дыпломнікі аддзелення фізікі ўніверсітэта праводзяць комплексныя даследаванія ў галіне фізікі і тэхнікі поуправданіку на адным з маскоўскіх заводаў. Да сяячніць вынікі маюць каштоўнасць па удасканаленіі вытворчыці прадукцыі гэтага завода...

Гэтыя і другія работы якія праведзены і праводзяцца вучоными ўніверсітэта з'яўляюцца значымі складаўкамі ў разніцы прамысловасці і сельскай гаспадаркі. Наўкуковыя работнікі разных кафедр фізіка-матэматычнага, хімічнага, білагабавага і геолага-географічнага факультэтаў пастаянна падтрымліваюць сувязь з вытворчыці.

Асабліва вялікае значэнне у разніцы тэхнічнага прагрэсу на вытворчыці маюць даследаванія кафедр хімічнага факультэта. Група наўкуковых пад кіраунцтвам прафесара М. М. Паўлючэнкі з даследаваніем сельскай гаспадаркі і трактарнага завода распрацуваў новы спосаб павышэння ўстойлівасці стальныя і чыгунчыя вырабаў. Праведзены сур'ёзны тэарэтичны даследаваніе ў гэтай галіне.

Пяцігаддны вынік паказваючы, што новы спосаб сернасіччнін павышае ўстойлівасць сталічных вырабаў у 2-3 разы, а чыгунчыя—у 5 разоў. Укарэненне гэтага методу ў вытворчыці можа прынесіць вялікую карысць народнай гаспадарцы.

...Пад'ём,—расдаваўся у пад'ёме, голас брыгадзіра Віктара Каваленкі. Першыя ускочкы Іван Сяргеев (ён цяпер узначальваў групу студэнтаў і пракаўцаў заадыкім тока). Брыгадзір распісаваў: зарно на таку, дзе ні пасправаўш, гарачае, бщыцам ляжыць яно не на зямлі, а на велізарнай печы.

Збраліся па-васінаму, праз некалькі кароткіх хвілін усе як адзін былі на таку, з лапатамі нагатавое. Брыгадзір паказаў найблізкіх небяспечных участкаў, і работа пачалася. Шуравалі з сапрауднымі зборам, з хваткай моладзі. І ў пе-разе усіх—Браніславу Загорскому, Альберту Котаю, Лёву Ждановічу, Марату Напрэею, Юру Адзіні, Тамару Юрчанку, Рэгіну Зелянкоўскую.

...Узышло сонца. З стэпу данесся рокат матара. Там начальнік пракаўцаў камбайні, патробы былі грузынкі на машыні, што адвозяць намалочане зерне. Іван падышоў да брыгадзіра.

— Віктар Нікалаевіч, а што калі стварыць асобнае звяно грузынкі? У брыгадзе не хапае рабочых рук, а на кожнай машыні ездзіць па два грузынкі. Давайце назначым шасі чалавек, які будзець увесць час знаходзіцца на таку і разгружаньць прыбуўшыя машыны.

Каваленка з удзячнасцю паглядала на студэнта.

— Да ты, брат, не только заадыкім току, брыгадзірам бы бы выдатным.

Всем чалавек, вызваленым на разгрузку, былі накропаны на пералапачванне зірна.

Вечарам вярталіся у палатку стомленыя, але задаволеніе—зірна была выратавана. У палатцы зігітраў акардый, выхукнуў дружыкі смех: Лёва Ждановіч і Марат Напрэеў давалі чарговыя: «Да новай сустрэчі!»

Праводзяць студэнтаў вышываюць соўгас. Недалёка ад клуба груп акардый, там у апошні раз развітваліся. Калі сядзілі на машыні. Альберт Котау пады-

ЖЫЦЦЁ—ЛЮБІМАЙ СПРАВЕ

«Характэрystыка дзеянасці сэрца буйнай рагатай жывёлы па электралакардаграфічных данных».. Антаніна Георгіеўна Карташова прыпамінае той дзень, калі яна прашыла абаронца на гэту тему кандыдатской даследаванія. Здаецца, не так і многа часу прашло, а дысертаты ўжо пакончаны. На вакону кіраунік дысертаты прафесар Г. С. Юнкевіч сказаў Антаніна Георгіеўну пупузену і цвёрда:

— Вы паслюховаў абаронца дысертаты і упарты. А спрау ёшцэ сумніваўся.

— Вам так здаеша?—крыху заморсаваўшы праўмоўца ў адказ Антаніна Георгіеўна.

— А вось пабачышь,—Георгій Сямёновіч паглядзеў на Антаніну і задаволені ўсімінуўся.

Яшчэ учора чыгача аслабіўшы не вышучаліся. Антаніна Георгіеўна прагадзіла дысертацию і рашыла: «Хаваўшася няма чаго. Буды трымай сябе спакойні».

Яшчэ вчоніца аслабіўшы не вышучэніе вучончыні білагічнага практыва і упарты.

Кафедра фізіолагі чалавека і жывёлы рашыла заніца вивучэніем упльыву сечнаускага тармажэння на электралакардаграфічную актыўнасць арганізма. Справа у Тым, што такое пытанне цікавала Сямёновіч яшчэ ў 60-я гады XIX стагоддзя. Але з той пары гэтыя вчончыні білагічнага практыва і упарты.

Пасля такай знамінай падыходу маладому вчоному хадзелася працаваць яшчэ больш настойліві і упарты. А спрау было шмат.

Кафедра фізіолагі чалавека і жывёлы рашыла заніца вивучэніем упльыву сечнаускага тармажэння на электралакардаграфічную актыўнасць арганізма. Справа у Тым, што такое пытанне цікавала Сямёновіч яшчэ ў 60-я гады XIX стагоддзя. Але з той пары гэтыя вчончыні білагічнага практыва і упарты.

Але-а гэта не ўсё. А. Г. Карташова вядзе практичныя заняткі па фізіологіі чалавека і жывёл на III курсе, а таксама па анатоміі чалавека на I курсе.

— Каф студэнты малі глыбей засвоіць лекційны матэрыял, — расказвае яна, — якімісця як мага лепши падрыхтавацца да практичных заняткаў. Напярэдадні дзяяліўся з тэарэтычным курсам. Да пачатку практичных заняткаў сама праводзіць лабараторныя работы на найбольш важных пытаннях. Тэарэтычны матэрыял імкнуся прыпадніц паслядоўна, каб адна думка выяўлялася з другой.

Вось ужо з 1952 года Антаніна Георгіеўна Карташова працуе адказным раздактарам на сцэнагазеты білагічнага факультэта «За мічуринскую білогію». Яна прычыгнула да узделу на вылічэніі газеты «Мічурінскія стужы».

— Так працуе на карысць науки і грамадства маладая комуністка Антаніна Георгіеўна Карташова.

Н. ЧАЙКА.

На здымку: А. Г. Карташова (крайня справа) у лабараторыі.

Людзі нашага ўніверсітэта

Сумленны працаўнік

У кабінет увайшла белакурая дзяўчына і спынілася перед столом, за якім сядзе Сяргей Андрэевіч Капітонау.

— Я наконт практыкі білагічнага практыва і вышучэніем арганізма.

Сяргей Андрэевіч дуго нешта тлумачыў, і яна, нарешце, выйшла з пакоя з ледзікімі.

Многа такіх наведвальнікаў бывае за дзень у кабінете Сяргея Андрэевіча Капітонава, загадчыка педагагічнай і вытворчай практикай ўніверсітэта.

Вось што расказвае ёй нам:

— Вельмі ужо неспакойная ў мене работа. Наші студэнты—народ патрэбавалі. Або пучкі трэба выйсці, або дагаров са школай заключыць.

Каля дзяўчыні сілкімі практываў студэнты, якія падправіліся, загарылі на цапіне. І ахоплілі яе зіркі... Есць тры нормы?

— За практ і не зауважылі студэнты, якія падправіліся, загарылі на цапіне. І ахоплілі яе зіркі...

— Чакалі мы вас, таварыши, ведалі, што дапаможаце, а вось,

што так пракаўваце будзеце, не думалі...

— ...гавары на развітванні студэнтаў брыгадзіра Віктара Нікалаевіча.

— Да новай сустрэчі!

— Чакалі мы вас, таварыши, ведалі, што дапаможаце, а вось,

што так пракаўваце будзеце, не думалі...

— ...гавары на развітванні студэнтаў брыгадзіра Віктара Нікалаевіча.

Мы зацікаўліся жыццем Наталлі Несцерауны. Яна расказала наступнае:

— Стварыды, у Сяргея Андрэевіча Капітонаве вельмі мінога работы. Яго працы на дзені працаўніца гадзін дзесяць. І за усе гады работы

ва ўніверсітэце—а працуе ён тут ужо дванаццаць год—за Сяргеем Андрэевічамі ніколі не было зауваг. Адні толькі падзякі были за яго сумленіе і спішуле працу.

Другі і складны шлях праішоў Сяргей Андрэевіч Капітонау.

...Гады грамадзянскай вайны. Герайчны падзвіг прадмэнтаваў тады рабочыя і сяляне, абарончыя маладыя савецкую рэспубліку ад чорных зraig і інтэрвенту і белавардзізмы. Сяргей Андрэевіч добрахвотнікам змагаўся ў той час у праслаўленай Чапаеўскай дыўзі.

Адгримелі бai, і Сяргей Андрэевіч вірнуўся да свайгі любімай і высокароднай прафесіі. Ён пачаў працаўніцтвам наставнікам у вісковай школе.

Айчынную вайну С. А. Капітонау правёў у змаганні з фашысткімі захопнікамі. У баях пад Сталінградам ён быў цяжкай ранены. Са шнайпера яго наўхічыць.

І з той пары Сяргей Андрэевіч працуе у нашым ўніверсітэце.

I яе праца патрэбная

вас, а другая праца на фабрыцы імя Тэльмана. Самы малоды сын вучыца ў школе.

...5 гадзін раніцы, а Наталля Несцерауна ўжо на працы. Яна ведае, што у 8 гадзін студэнты прыдадзіц на занікі, а таму траба спішацца.

Даўно працуе Камлёва у нашым ўніверсітэце

І ніводні заувагі не было ёй за гэты час.

Нарэдка ад студэнтаў можна пачуць:—«Дэякуюм вам, Наталля Несцерауна, за вашу сумленіную працу».

БН 84-26

...У чарговы рэйс выйшла машина БН 84-26.

Вядзіць яе лепшы вадзіцель Міхайлавіч Дудзіч.

— Вось ужо адзінства год

працаў Дудзіч у нас на ўніверсітэце

— ...раскладае нам загады гаражава таварыши.

— ...загады гаражава таварыши.

Літаратура

РАЗВІТАННЕ

Вось і ёсё. Уранку развігаемся.
Развітаюся з табою, каму
Пльз гадоу сакрэтнейшай тайны усе
Давярау, як брату, аднаму.
Наступных нас з табою, помніца,
У заузьты бой Купала зб'ё.
Як-ж я йнанач, калі сэрца поуніца
Палемічным варям да крабе!
Потым выйшла так, што з першай восені,
На Нямізе—быу прычал такі—
Перасталі мы з табою адровіца
Нашы тумбачкі і сундукі!
За сваё, як правила, лічылася
Тое у нас, што не было пустым.
І душа ні разу не смущалася
Інтэрнаціям бытам халастым.
А калі узяла мяне бясоніца,
І хадзілі усе травы цішай—
Толькі ты і ведау, што вноніца
Спіц спакойна на паверх вышэй.
Маё гора, што навісла навісю,
На сябе узваліць ты быу гатоу.

B O P
(Басня)

Раз алчны вор решил украдь коня
І на конюшню ночью влез, луну кляня.
И чтобы в случае погони убежать,
Со следа сбить и чем-то
удержать,

На узенькой тропе,
Что в лес бежала прямо,
Была им вырыта огромнейшая яма.
Расчет у вора был на этот раз такой:
Мол, если бросятся погоня,
то любой,

Не разобравшися, как следует, в дороге,
Сорвется вниз и поломает ноги.
А в яме вор, наученный отцом,
Поставил кол с заостренным концом.
Замок был сбит намётанной рукою
Но стражка не спала. С разбитой головой
Бежал злодей. В потоках он остыллся
И в собственной яму провалился.
Даю гарантию вредителю любому,
Что в яме будет тот,
кто рыл ее другому.

Студэнцкая вячэра

Стыпендыя заўтра, а сёня яшча раз
Сабралі з кішняму рублёўкі.
І вось на стале ужо лыміца вячэра,
І усе уздыхаюць з палёгкай.

Святлейшим здацца пакой інтернаці,
Бярамся усім гуртам за лыжкі,
Бо суп да-спараднаму звараны хвацка,
Хоць мо і перасолены кропкі.

Ды толькі ах гэтым нікто і не поўслова—
Сышліся ў адні усіх густы,
Не вяжача н'ягт за сталом і размова,
Пакуль у каструлі не пуста.

Я га ды

Дрэвы тут спляціліся, як у джунглях:
Паглядзіш—і сонца не відаць.
На палінку выйша і гляджу я—
Ягады счарнеўшыя ляжачы.

Сямён БЛАТУН

А скончылы есці—зшайшліся і словы,
Пакой напаўніца гудам.
Ды ралтам пытава стараста строгі:
— А хто-ж будзе мышь нам пасуду?

I каб не было крывацавата никому,
Цягні жарабкі з цёмнай шапкі,
А вяягну «мысь»—адпраўляйся видома,
Хоць хлопцы смяюцца: «вось цапнуў!»

Гады прамильгнучы... I мо' ў новай кватэры,
Як нейкай дзлуне цуда,
З нас кожы прыпоміні вось гэту вячэру...
«А хто-ж будзе мышь нам пасуду?».

Юрась СВІРКО

Як шкада мне, што яны прапалі,
Адышла іх спеласі парапа.
...Адцывалі, паспелі і завялі,
І нікто іх не прышоу сабрацу.

Уладзімір КАРЫЗНА

ВОСЕНЬ У ПАРКУ

У парк як восень завігае,
Прайшоуши нівы і лугі,—
З дрэу лісце жоутае зразае
І сцем золатае шлакі.
Зірнікі навокал і... пабачыш,
За руки узяўшыся, кляны
Слязымі расы краплістай
плачучы,

Што без лістоу ужо яны,
Што хутка з хмару шэра-
мутных,
З якіх калісь дажджы гулі,
На дрэвы спусціца нячутна
Сняжнікі белых матылі.

I будзе сумна да знямогі
Стаяць у пыле завірах,
I будуць вострым марозы
Ім рэзачь цела іх—карку.

А ранішой, як зінкі чэмень,
Ім не адчуць цялія зары...
Але не страшна дрэвам вельмі
Ні нож мароза, ні вітры.

І дрэвы не слязамі ззяюць,
Не бачачы свай красы,
Але ад радасці палаюць
Вясёлкамі буйной расы.

А ліске жоута-златое
У прасцяя злятае, быцам
медэз,
Каб дрэва з нова вясною
Магло ізноу зазеленіць.

СА ЗДЫМКАУ, ПАСТУПУ-
ШЫХ НА КОНКУРС

Перад фотаапаратам башкі.
Фотоэню Э. ДАМАРАЦКАГА

Ніл ГІЛЕВІЧ

І якою-ж шчыраю нянавішю
Ненавідеу ты маю любоў!
У сваёй души такога хаоса
Не чакау ты і казау не раз:
— Калі я, нарэшце, закахаюся,
Мне сучыніль сяяням будзе час.
Гэту эмту не чапалі болей мы,
Аж пакуль не вышала праз год
Памінніца нам з табою ролімі
І прызнаць не хаадварт.
Вечарамі, пры адкрытай фортачы,
Ты дыму у раздуме туғим.
Я-ж таксама знаю «пакуты творчасці»
І зауседы спачувай другім.
Колкі іншыя тых, якімі злучаны
Нашы сэрцы, колкі тых вузлу!

Значыць будуць стрэчы немічныя,
Значыць будуць стрэчы зноу і зноу!

Пядзяя цялан на карце атласа

Размияже заутра нас. Але-ж—

Нашай дружбы мы не згубім адраса,

Гэты адрас сотні іншых лепш.

Юрий ГОЛОВКИН

Генадзій БУРАУКІН

ЗНОУ УВАЧЫЎ ЦЯВЕ...

Цэлы тыдзень хадзіў я

прыгнечаным,

Не гулялася, не сяялася:

Кожнай ранічай,

Кожнім вечарам

Сэрцу нечага

неставала усё.

А сяюния

зусім няпрощана,

Нечакана, неспадзянавана я

Зноу убачыў ібіе, хараша,

Дарагая нецалавана.

І гатоу салад'ё заліца я

На лады і калены розныя,

Каб дзінялася нават міліция,

Што такімі бываюць івэрзіяя.

І ясус, хакамі асвечаны, я

На ясновай зямлі сэрца гром-

біц.

Паглядзяць на мяне

сustrечныя—

І таксама шчасливы

робяница.

І магу я звярніць нават горы-

хрыбы—

Сіла рвеца з грудзей

нечуваная...

...Ты-ж прайша,

і ничага не знаеш ты,

Дарагая,

нечалавана.

Васіль ЗУЁНАК

ЛІСТ ДА СЯСТРЫ

Ці паверыш, сястра дарагая,

Хоць лісты кожны дзень

прысылаеш,

Усё чагось для мяне не

хапае.

Ці паверыш, сястра дарагая?

Сумія так без лясных

напевав,

Што, здаецца, пры першай

сустрэчы

Расцалую кожнае дрэва.

Сумія так без лясных

напевав.

Хачу босы выходзіць на золку

Г будзіць усіх птушак

суседак.

У бары па хваніах-голіках

Хачу босы хадзіць на золку.

Так хачу намахацца касою,

Каб у мускулах кроу

закіпела.

Покуль луг серабріца

расою,

Не засплю, туды выйду з

касою.

Потым лягу нічком, каб

напіцца

Са сцюдзэнай і светлай

крыніцы,

Каб ах зубы ад болю

зайшліся,

Так напіцца з сцюдзэнай

крыніцы.

Зноу прайсці-б па

сцяжынках знамых

І падыхацца пахам сасновым...

Тут лісты не памогуць,

вадома.

Дык страчай—заутра-ж

еду дадому.

Рыгор БАРАДУЛІН.

Кухня Насці

Не! Не усім надарылася шчасце

Есці боршч, прыгатаваны

Насція.

Не уважыць вам, што гэта за

боршчі.

І якую порцію не зінішь—

Яшча у місцы выскрабаеш

дайшча

І авабязкова просішь больш.

Ну а каша! І нябеснай маніс

К ей не падыбіці па

параунання.

Гэткую варыць—паверх

мне—

Можна толькі на зямлі

цалінай.

Прама у роце тае, як маліна,

Аж язык ад смаку

праглынеш!

Цуды кухня Насці вытварае,

Хаша кухня, нібы пілка тая,

У якой мундштук хтось

адламау.